

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, vi klarer os fint med to. Jeg vil sige til hr. Ole Sohn, at det her ikke er en irritation over at få stillet spørgsmål. Det er måske nok en irritation over det forløb, som socialisterne herinde har bevæget Folketinget ud i: at man først laver et stykke arbejde her i Folketinget, hvor man diskuterer med hinanden om, hvad der vil være den rigtige konklusion i en sag, og så forhandler man sig på plads, og man bliver enig. Umiddelbart efter undsiger man så det, man selv har givet opbakning til og selv har været enig i. Det er da unormalt. Det er da højst ejendommeligt. Det er da en mærkelig måde at arbejde på.

Altså, hvis man ville forbeholde sig retten til at have alle mulige frie synspunkter, skulle man jo ikke have lavet den konklusion i Udvalget for Forretningsordenen. Så kunne et flertal have diskuteret med sig selv, om man kunne blive enige om noget, og så kunne hr. Ole Sohn have meddelt, at der var noget, man selv ønskede blev fældet ned, og man kunne have taget debatten i salen og have ført den politiske kamp videre. Det unormale her og det, der kan skabe noget irritation over, at nogle kan lave en sådan proces, er, at disse i virkeligheden først kan sidde og forhandle for at nå til enighed om noget, og så bliver der enighed om det, og så bliver det alligevel undsagt af dem, man lige har siddet og lavet aftaler med. Det er da højst ejendommeligt.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Ole Sohn.

Kl. 16:09

Ole Sohn (SF):

Det var da en besynderlig form for surhed, hr. Kristian Thulesen Dahl udviser og i øvrigt også – tror jeg en radikal ville sige – en urimelig form for titulering af Det Radikale Venstre som et socialistisk parti. Men det kan jo være, hr. Niels Helveg Petersen kan kommentere det. Det skal jeg nok undlade at gøre.

Men jeg har sådan set fornemmet hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere kritisere mine kollegaer i oppositionen for ikke at have fokuseret på det, der var det fremadrettede. Det synes jeg sådan set jeg gjorde en hel del ud af. Jeg har faktisk stillet et meget konkret spørgsmål til statsministeren om, hvordan han har efterlevet den afsluttende bemærkning i vores fælles forslag til vedtagelse. Jeg er i øvrigt den eneste, der har spurgt statsministeren om det. Ikke engang hr. Kristian

Thulesen Dahl har gjort det. Hr. Kristian Thulesen Dahl mente bare, at en bekræftelse af, hvad der engang var sagt, måtte være nok.

Så har vi brugt tiden til – og det er vel også det, der er en oppositions opgave – at sætte spørgsmålstegn ved, hvordan regeringen administrerer det, og dermed også hvilke muligheder den har for at administrere med det parlamentariske grundlag, den har. Det er der, jeg fornemmer at hr. Kristian Thulesen Dahl måske bliver lidt fornærmet, fordi man bliver stillet spørgsmål som parlamentarisk grundlag, fordi man ikke har reageret i tide.

Kl. 16:10

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 16:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når jeg benævner Det Radikale Venstre som værende med i den socialistiske blok, er det, fordi de selv har meldt sig ind i den – altså, det er sådan set bare det. Hvad Det Radikale Venstre så oprindeligt har været, er en lang diskussion, og det kan jeg ikke klare på 1 minut. Men det er bare, fordi de selv har meldt sig ind i den blok, og det er jo fair nok. Sådan er det, og så giver det jo klare linjer.

Hr. Ole Sohn forveksler altså det her med irritation og fornærmethed og alle de der ting med en ægte optagethed af, hvordan det kan være, at man som politisk parti kan gå ind i nogle forhandlinger, nå frem til et resultat for dernæst med det samme at undsige det igen. Og det er lidt det samme, vi har set i nogle andre sammenhænge, hvor vi jo også har haft besøg af henholdsvis Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti i nogle forhandlinger, og hvor man ikke rigtig har vidst, hvis nu parterne har forhandlet sig til rette og er blevet enige om noget, om det så alligevel ville blive undsagt. Og hvad er ideen så med at sidde og forhandle med hinanden? For det er da sådan det helt fundamentale, i forhold til om man tror, man finder en enighed. Lysten til for alvor at forhandle for at nå til enighed svækkes jo, hvis det er sådan, at den ene part med det samme undsiger det, man måtte være blevet enig om. Jeg håber at kunne bringe hr. Ole Sohn til at forstå den logik, og at det er det, jeg er optaget af. Og så skal hr. Ole Sohn ikke begynde at benævne det irritation og fornærmethed og sådan noget, for det er det ikke, det er en ægte optagethed af, hvordan det i virkeligheden er, vi kan forhandle med hinanden herinde.